Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8337
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

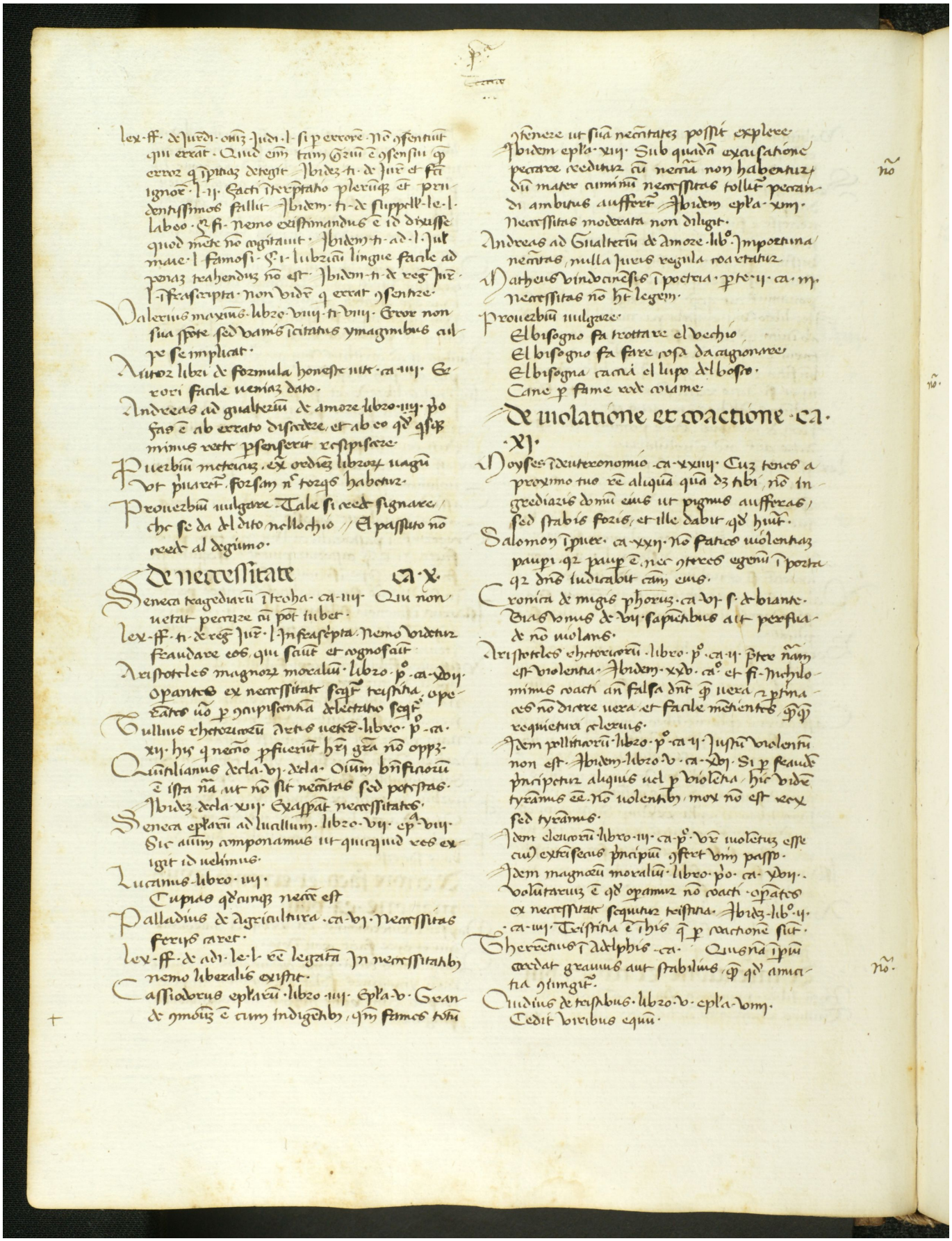

lex ff. de iurdi. omiz. Judi. l. si p errore. nō obstitit qui erat. Quid enim tam grue ē offensiu qp errez q̄ptaz detegit. Ibidē. n. de Jur. et fā ignoē. l. ij. Sacti ecclesiastici plerūq; et prudentissimos fallit. Ibidem. n. de suppell. le. l. labeo. & si. Nemo existimandus ē id diuisse quod mente nō agitauit. Ibidem. n. ad. l. Jul. mauc. l. famosi. §. i. Lubricū lingue facile adpetaz teneredez nō est. Ibidem. n. de reg. Jur. l. ex scripta. non videt q erret ḡsentez.

Valerius maximus. libro. viij. ti. viij. Error non sua specie sed dampnis cognitis ymaginibus aliis se implicat.

Aristoz libri de formula honeste vite. ca. iij. Errori facile venias dato.

Andreas ad gualterū de amore libro. iij. Potens ē ab errato discedere, et ab eo qđ qsq; minus recte psenserit respuere.

Proverbiū metricū. ex ordine librorū magnū. Vt placeat. forma sum. nō forma habenti.

Proverbiū vulgare. Tale si recte signare, che se da del dito nello chiò // El passuto nō riceue al degiuno.

De necessitate ca. x.

Seneca tragediarū in troiā. ca. iij. Quis nō uetuit peccare cū pōt iubet.

lex. ff. n. de reg. Jur. l. In scripta. Nemo videtur fraudare eos, qui sciūt et agnoscūt.

Aristoteles magnoz moraliū. libro. p̄. ca. xxij. Opantes ex necessitate sequūt tristitia, operātes nō p ignorātia delectatio sequit.

Gullius rhetoricorū. de. 3. nectē. libro. p̄. ca. xij. hui q nemo p̄fecerit hēt gra nō oppz.

Quintilianus decla. vj. decla. Olim binis noctibus ē ista nā. ut nō sit necessitas sed potestas. Ibidē decla. xvij. Exuperat necessitates.

Seneca epistolarū ad lucillum. libro. vj. ep̄a. viij. Sic ad illum componamus ut quicquid nos exigit id uelimus.

Lucanus libro. iij.
Cupias qđcunq; necte est

Palladius de agricultura. ca. vj. Necessitas ferius caret.

lex. ff. de adi. le. l. ē legata. In necessitatibus nemo liberalis existit.

Cassiodorus epistolarū. libro. iij. Epla. v. Grande ḡmoniz ē cum indigentibus, qm̄ fames tuā ḡtinere ut sua necessitatez possit explere.

Ibidem epla. xij. Sub quada excusatione peccare recedimus cū nemia non habeatur diu manere. minima necessitas tollit peccandi ambitus auferet. Ibidem epla. xiij. Necessitas moderata non diligit.

Andreas ad Gualterū de amore. lib. Importuna nēcitas, nulla iuris regula coarctatur.

Matheus vindocinensis i poetria. p̄te. ij. ca. iij. Necessitas nō hēt legem.

Proverbiū vulgare.
El bisogno fa trottare el vechio
El bisogno fa fare cosa da vergognare
El bisogno cacci el lupo del bosco.
Cane p fame vede volume.

De violatione et exactione. ca. xj.

Moyses deuteronomio. ca. xxiij. Cuz tuos a proximo tuo rē aliquā qua dz tibi, nō ingrediaris domū eius ut pignus auferas, sed stabis foris, et ille dabit qđ habet.

Salomon i pver. ca. xxij. Nō spolies violentus paupi. q2 pauper ē, nec oppimes egenū i porta q2 dns iudicabit causā eius.

Cronica de migis phoriz. ca. vj. s. de briane. Brachonius de vij. sapientibus ait. perfida de nō violando.

Aristoteles rhetoricorū. libro. p̄. ca. vj. pte nam est violentia. Ibidem. xxv. ca. et si. Michilomimus vocat an falsa dnt qp vera. et prima ces nō dicere vera. et facile mentientes qp̄p requietura celerius.

Idem politicorū. libro. p̄. ca. vj. Justū violentū non est. Ibidem. libro. v. ca. xv. Si p fraudē p̄cipetur aliquis uel p violentia. hic videtur tyrannus ee. Nō violentus, mox nō est rex sed tyrannus.

Idem elenchorū. libro. iij. ca. p̄. Vbi violentus esse cui existens p̄cipui offert vim passo.

Idem magnoz moraliū. libro. p̄o. ca. xv. Voluntarius ē qđ opamur nō coacti. opātes ex necessitate sequimur tristitia. Ibidē. libro. vj. ca. iij. Tristitia ē his q̄ p coactionē fiūt.

Theremus de delphis. ca. Quisnā ipsū accedat gradus aut stabilius, qp qđ amicitia ḡiungit.

Ouidius de tristibus. libro. v. epla. vltima.
Cedit viribus equus.